

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ביטול והתקשרות לנשיא הדור

אגרות ושיחות קודש אודות
מהותו ועניינו של 'רבי' והתקשרות אליו

גליון ח
שנה אחד-עשר

אלינו נוגע ושייך יותר הענין דזרח השמש

ב' ניסן הוא: (א) יום ההילולא דכ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע, (ב) יום התחלת הנשיאות דבנו יחידו - כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

. . והנה, אע"פ שמצד סדר זמנים ישנו לכל לראש הענין ד"בא השמש", ורק לאח"ז שייך הענין ד"זרח השמש" . . אעפ"כ, ביחס אלינו נוגע ושייך יותר הענין ד"זרח השמש", זריחת שמשו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

. . ומזה מובן, שכאשר מדברים אודות דורנו - נוגע ושייך בעיקר זריחת השמש דב' ניסן, היינו, התחלת הנשיאות דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, כי מאחר ש"בתר רישא גופא אזיל", מובן, שעניניו של נשיא הדור נוגעים ושייכים ביותר לדור זה בנוגע למעשה בפועל, ש"המעשה הוא העיקר".

(משיחת ש"פ ויקרא ג' ניסן תשמ"ב - בלתי מוגה)

יוצא לאור ע"י:

"ועד חיילי בית דוד"
בית משיח, בית חיינו

770 איסטערן פארקווי,
ברוקלין, נ.י.

להקדשות, תרומות או הצטרפות לרשימת הדיוור בדוא"ל,
ניתן לפנות לדוא"ל: vaad770@gmail.com

כמו-כן, ניתן להוריד את הקובץ השבועי באתר:
www.groups.google.com/group/vaad770

אל אחינו התמימים ואנ"ש יחיו,

שלום וברכה

לקראת ש"פ בא, הננו מוציאים לאור קובץ "ביטול והתקשרות לנשיא הדור" ובו קטעי שיחות קודש מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א המבארים מהו עניינו של 'רבי', וגודל ההכרח בהתקשרות אליו.

בתור הוספה הבאנו מכתב-אחים שכתב הרה"ח ר' אברהם פאריז ע"ה.

קובץ זה יוצא לאור בעמדתו בשבת ההכנה לראש השנה להתקשרות (כפי שנקרא על ידי חסידים) - בו קיבל כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על עצמו (בגלוי) את הנשיאות דדורנו זה 'דור השביעי' - דור האחרון לגלות ודור הראשון לגאולה.

בסיום הקובץ הבאנו חלק רביעי מתחילת רשימת ליובאוויטש - 'ספר הזכרונות', כפי שנכתבה במקור ע"י כ"ק אדמו"ר (מהור"י צ) נ"ע בלשון הקודש, ופורסמה בשעתו בגליון "בית משיח".

חלק זה הינו החלק האחרון שהתפרסם עד כה, את החלקים הראשונים של הרשימה הבאנו בגליונות הקודמים.

...

ויהי-רצון שהקריאה והלימוד בקובץ זה תפעל את פעולתה ותוסיף בחיזוק ההתקשרות לכ"ק אדוננו אבינו מורנו ורבינו מלך המשיח שליט"א, ועד שכאו"א נעשה 'קודש' לנשיא הדור, עי"ז שמלא וחדור בקיום שליחותו של נשיא הדור - שענינו העיקרי "להביא לימות המשיח" בפועל ממש.

בציפיה ובביטחון גמור אשר תיכף ומי"ד ממ"ש נחזה ונראה בהתגלות הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ויכריזו כולם יחדיו, בקול גדול ובהתבטלות מוחלטת, את ההכרזה הנצחית, המביאה לידי ביטוי את התמסרותנו והתקשרותנו אליו, ופועלת התגלותו המיידית בגאולה האמיתית והשלמה:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד "חיילי בית דוד"

770 בית משיח, בית חיינו

ימות המשיח, יום ועש"ק פ' בא, ד' שבט ה'תשע"ג - "בבית משיחא" מאה ועשר שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וס"ב שנה לנשיאותו

מציאותו וכל עניניו, בכל מכל כל

נעשים קודש לנשיא הדור

קטעי שיחות קודש מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וכ"ק
אדמו"ר (מוהריי"צ) נ"ע העוסקים במהותו ועניינו של 'רבי'
והצורך בביטול והתקשרות אליו

ראש אלפי ישראל

רבים המחפשים ומבארים מעלות וגדולת נשיאי חב"ד בכלל, ונשיא דורנו, הוא כ"ק
מו"ח אדמו"ר הכ"מ, בפרט בענינים שונים: איש המסירות-נפש, גאון, בעל מדות, צדיק,
בעל רוח הקודש, מלומד בנסים ועוד ועוד.

וגדלו ביותר שבחים אלו, על פי ההגדרה בתורת החסידות מהו מסירות נפש, מהו גאון
וכו'.

ובכל זה - העיקר חסר כאן, ונוסף על זה, שהוא עיקר בעצם, חשוב הוא ביחוד משום
שנוגע ביותר, וביחוד לנו, קהל חסידי ומקושריו, וזהו - מה שהוא הוא הנשיא, ונשיא
חב"ד.

כי - נשיא בכלל, נקרא ראש אלפי ישראל, הוא בחינת ראש ומוח לגביהם, וממנו היא
יניקה וחיות שלהם. ועל ידי הדביקה בו קשורים ומיוחדים הם בשרשם למעלה מעלה.

והנה כמה סוגים בנשיאים: אלו אשר השפעתם בבחינת פנימיות, ואלו אשר השפעתם
בבחינת מקיף. ובזה גופא חילוקים: אם השפיעו בתורת הנגלה או הנסתר או בשניהם יחדיו,
לימדו דרכי העבודה והחסידות, המשיכו השפעות גשמיות וכו' וכו'.

וישנם כאלו, שהי' בהם כמה מבחינות הנ"ל, או גם כולם.

וזה הי' מאז ועד עתה ענין הנהגת נשיאי חב"ד, מן כ"ק אדמו"ר הזקן ועד כ"ק מו"ח
אדמו"ר הכ"מ ועד בכלל, אשר כללו כל הסוגים והחילוקים: השפיעו בפנימיות ובמקיף,

בתורה עבודה וגמ"ח, ברוחניות ובגשמיות. ובמילא היתה התקשרותם עם השייכים אליהם בכל תרי"ג אברי נפש וגוף המקושרים.

ועל כל אחד ואחת מאתנו כולם לדעת, היינו להעמיק דעתו ולתקוע מחשבתו בזה, אשר הוא הוא הנשיא והראש, ממנו ועל ידו הם כל ההשפעות בגשמיות וברוחניות ועל ידי ההתקשרות אליו (וכבר הורה במכתביו איך ובמה מתקשרים) קשורים, ומיוחדים בשרש ושרש השרש עד למעלה מעלה כו'.

(אג"ק כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ח"ג עמ' שלא-שלב)

הרבי הוא "עצמי"

הרבי הוא "עצמי", וב"עצמי" לא שייך שום שינוי של זמן ומקום. הרבי [=אדמו"ר הזקן] בהיכנסו למשרדי המבצר הפטרופובלבסקי, שם היו צריכים לחקור אותו, הרי כשהחל השחר לעלות - הביאוהו לבית הסוהר לפנות בוקר - הוציא את הטלית ובדק את הציצית, ופחד נפל על כל הפקידים, שכן "עצמי" היכן שהוא נמצא הוא "עצמי".

אלא שבאמת אין המושל של עצם השמש מתאים על עצמיותו של הרבי, שכן נברא אינו משל מדויק על נשמה. אינו דומה ה"עצמי" של מאור ל"עצמי" של חיות. שניהם הם אכן "עצמי", גם חיות היא "עצמי" וגם מאור הוא "עצמי", אך בכל זאת אינו דומה ה"עצמי" של מאור ל"עצמי" של חיות.

הרבי היכן שהיה היה כפי שהוא, וישיבת הרבי במאסר מכילה תורות שלמות, דבר

כוחות העצמיים, ההיוליים, הגלויים

וזה שכתב "אנא חוסו עלינו און זייט כו" -
הרי לזה צ"ל היכולת, כחות העצמיים, כחות
ההיוליים, כחות הגלויים, ושלימות לבושי
מחדו"מ. וכו' וכו'.

הוספת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א על
מכתב כללי-פרטי משלהי חודש אלול ה'תש"י
להרה"ח יצחק גאנזבורג ע"ה, שביקש "אנא
חוסו עלינו און זייט מקבל די נשיאות":

ומה שכתב "אנא חוסו עלינו און זייט כו" -
הרי לזה צ"ל היכולת, כחות העצמיים, כחות
ההיוליים, כחות הגלויים, ושלימות לבושי
מחדו"מ. וכו' וכו'.

באיגרת זו פסק כ"ק אד"ש על עצמו איזה כוחות יש לו, אחרי שקיבל את הנשיאות בגלוי (וכפי שנכתב בשלשלת היחס בהקדמת היום יום "תשי"א - יו"ד שבט - מקבל הנשיאות", והוגה ע"י כ"ק אד"ש)!

שיכול וצריך לתת הוראה וחיוזוק בלימוד תורת החסידות, דרך בעבודה שכל של תפלה וחיות בדרכי החסידות.

(לקוטי דיבורים ח"א מתורגם עמ' 130)

ממוצע המחבר - איש האלוקים

משה רבינו שהוא הממוצע המחבר בין הקב"ה ובנ"י, "אנכי עומד בין ה' וביניכם", וממוצע צריך להיות בו שני הענינים שהוא מחבר:

על "איש האלוקים" אומרים חז"ל "אם אלקים למה איש ואם איש למה אלקים כו', מחציו ולמטה איש מחציו ולמעלה אלקים". ובהיות אצלו שני ענינים אלו - "איש (ו) האלקים" - יש בכח משה לחבר אלקות עם העולם (כפי שהיה בגלוי במשכן משה).

(תרגום חופשי מספר-השיחות תנש"א ח"א עמ' 399)

ענינו של ממוצע המחבר

ומטעם זה ה' משה ממוצע בין ישראל והקב"ה כמו שכתוב "אנכי עומד בין הוי' וביניכם גו'", כמבואר במקום אחר שה' בבחינת ממוצע המחבר דוקא (ולא ממוצע המפסיק), דממוצע המחבר ב' ענינים צריך שיהיו בו עצמו ב' ענינים אלו.

ועוד זאת, דכיון שהוא מחבר את ב' הענינים, מובן שהוא למעלה משניהם כביכול, היינו לא רק למעלה מישראל אלא למעלה, כביכול, גם מהקב"ה.

(ממאמר ליל ער"ה תשד"מ, התוועדויות תשמ"ג ח"ד ע' 2060)

עצמות ומהות כפי שהעמיד עצמו בגוף

כשם שישאל וקוב"ה כולא חד, שלא רק שישאל מתקשרין באורייתא ואורייתא בקוב"ה, אלא אכן "חד" ממש, כך גם ההתקשרות בין חסידים לרבי, שאינה כשני דברים המתאחדים, אלא נעשים "כולא חד" ממש, והרבי אינו "ממוצע המפסיק", כי אם "ממוצע המחבר". במילא, אצל חסיד, הוא והרבי והקב"ה - כולא חד.

- לא ראיתי שיאמר כך בפירוש בתורת החסידות, אלא זהו "הרגש", ובמילא, מי שרוצה להרגיש כך - ירגיש, ומי שאינו כן - איני רוצה להתווכח עמו, יהי לו אשר לו.

ובמילא אין מקום לקושיא אודות "ממוצע" - מאחר שזהו עצומ"ה בעצמו, כפי שהעמיד עצמו ("ווי ער האָט זיך אַריינגעשטעלט") בגוף.

וע"ד מאמר הזהר "מאן פני אדון הוי' דא רשב"י⁵⁶, או כפי שמצינו שבעת השליחות נקרא אפילו מלאך בשם הוי', או כפי שאמר משה רבינו: "ונתתי עשב".

הוא העיד על עצמו!

אגרת קודש מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח
שליט"א שבסיומה כותב על עצמו בסגנון נדיר
ומיוחד במינו

ב"ה, י"ח תשרי, תשי"ז
ברוקלין.

שלום וברכה!

. . כבקשתו יזכירוהו ואת אביו שי' על
הציון הק' של כ"ק מו"ח אדמו"ר צוקללה"ה
נבג"מ זי"ע . .

נ"ב.

במה שכותב אודות היהודי מבולגריא,
שאומר שמחכה הוא לראות נסים ונפלאות,
ואז וכו' - יאמר לו שאם יביט על עברו יראה
בו כמה נסים ונפלאות, ובלבד שלא ירצה
להטעות ולרמות את עצמו, ומה לו לנסות את
בורא עולם ומנהיגו שיביאנו ח"ו עוד הפעם
למיצר ולמציאות של סכנה ויציילנו. ומובן
הפחדים שיהי' בהם עד ההצלה, בה בשעה
שכבר הי' במצב כזה וניצל, אלא שהיצר הרע
מפתהו בשביל שלא יקיים מצות בורא עולם.

ויהי רצון שיהיו דבריו יוצאים מן הלב שאז
יכנסו ללב הנ"ל וילך בדרך הישר דרך התורה
ותורתנו תורת חיים לטוב לו, לא רק בגשמיות
אלא גם ברוחניות, - וזה עצמו שהנני כותב
על דבר יהודי שמעולם לא ראיתיו שנמצא
בעבר במצב של סכנה וניצל, הרי גם זה צריך
להספיק בשבילו שתיכף לקבלת ידיעה זו
יתחיל להניח תפילין, לאכול כשר, לשמור
השבת וכו', ויהי רצון שיבשר טוב בזה.

(אגרת ד'תשעג)

56) ראיתי בעלי נגלה מקשין ע"ז,
וברעש גדול: היתכן וכו' וכו' אבל מפורש
כעין זה גם בנגלה דאורייתא, והוא
בירושלמי בכורים פ"ג ה"ג: והוי' בהיכל
קודשו דא ר' יצחק בר' אלעזר בכנישתא
מדרשא דקיסרין.

(תרגום חופשי משיחת אהש"פ ה'שי"ת,

לקוטי שיחות ח"ב עמ' 510-11)

עצמות ומהות - עם טלית מעל הראש

הרבי סיפר שבשבתו במאסר
נכנסו לחדר מאסרו ביום השבת
כדי לצלם אותו,

— ע"פ חוק המלוכה צריך
להיות במשרד של בית הסוהר
תמונה של כל אסיר. וכיון שמאיוזה
סיבה לא צילמו את הרבי קודם
שהכניסוהו לתא מאסרו (הנקרא
"צעלע"), באו לצלמו בתא מאסרו
ביום השבת.

באותה שעה — הי' זה בשעה
השני' השלישית או הרביעית
לאחרי חצות — התפלל הרבי
כשטליתו מכסה את פניו ("מיטן
טלית איבערן קאָפּ") וכשנכנסו
לתאו וראוהו יושב כשטליתו מכסה
את פניו — הלכו להם. לאחר
משך זמן — שעה או שעה ומחצה
(הרבי לא אמר כמה זמן) — באו
עוד הפעם. הרבי אחז עדיין באמצע
התפלה, אבל טליתו לא היתה
מכסה את פניו, וכשהבחין בהם
בהכנסם עם כל ציוד הצילום ("מיט
דעם גאַנצן קלאַפּערגעציג"), עשה
איזו תנועה בידו ("א מאַך געטאַן

מיטן האַנט" בהראותו שאינו יכול להפסיק עכשיו, ונבהלו והלכו להם. לאחר עוד משך זמן — שעה או שעה ומחצה — באו פעם שלישית, ואז אמר להם הרבי שכיון ששבת היום, אסור לו להצטלם. וכששמעו את דבריו, הלכו להם, ודחו את הצילום לזמן אחר.

מאורע זה הוא דבר פלא, ועל פי שכל אין לו מקום לגמרי:

אנשים אלה — אינם צריכים להתפעל מ"טלית", ואינם מתפעלים מ"טלית", ואדרבה: הם אסרו את הרבי בגלל היותו רב, רבי, שנתכסה בטלית!...

מהי איפוא הסיבה לכך שכאשר הרבי הי' אצלם, בד' אמות שלהם, סביבה שכולה שורצת באנשים שלהם, ובין ד' הכתלים שלהם, מקום שאין בו מזוזות — התפעלו ונבהלו בראותם את הרבי יושב כשטליתו מכסה את פניו, עד כדי כך שהסתלקו להם, בהיבנם שאין להם מה לעשות כאן!... — היכן יש מקום לדבר כזה בשכל!?!...

אלא מאי — מצד העצמיות של הרבי (שעמד בביטול עצמי ובתוקף עצמי) נפעל גם במציאות כזו שהניצוץ האלקי שבה נסתר ונעלם לגמרי עד לאופן שחתיכה נעשית נבילה (אלא שאעפ"כ נשארה מציאות הניצוץ), שכאשר מציאות זו רואה [כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א הפסיק לרגע, והמשיך בקול חנוק בבכי] עצמות ומהות, כפי שיושב עם טלית מעל הראש... אזי אין אצלם נתינת מקום כלל (לא מצד השכל, כיון שאצלם גופא הרי זה ענין שאינו שייך לשכל) לנסות לבלבל, כיון שכאן מתבטלת מציאותם ("זייער מציאות ווערט דאָ אויס מציאות"), ולא זו בלבד שאינם מבלבלים, אלא עוד זאת, שמסתלקים מהמקום, בראותם שאין להם מה לעשות כאן ("מ'האָט דאָ ניט וואָס צוטאָן")!

(משיחת י"ב תמוז תשי"א)

לנו לא נוגע אלא ההתקשרות אל הרבי בלבד

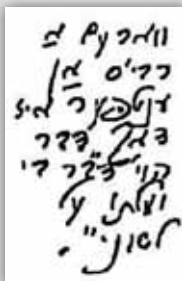
ענין ההתקשרות אל הרבי הוא לא בגלל מעלה זו או אחרת, אלא בגלל היותו "רבי".

פעם שאלו אצל הרשב"ץ אודות אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע אם הוא בעל רוח הקודש,

תשובה של הרבי...

קטע מהוספת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על עלי ההגהות משיחת ש"פ שמיני, מבה"ח אייר ה'תש"י:

"ווארעם אַ רבי'ס אָן ענטפער איז דאך [=היות ותשובה של הרבי היא הרי] "דבר הוי' דבר בי ומלתו על לשוני".

והשיב: "מה נוגע לי רוח הקודש? אני יודע שהוא רבי, ובמילא, אם רבי זקוק לרוח הקודש - בודאי יש לו, ואם אינו זקוק לרוח הקודש, מהי ההתפעלות מרוח הקודש"?...!

דוגמא לדבר: בנוגע לאדה"ר ואברהם אבינו, אף שמצינו בדברי חז"ל גודל מעלת אדה"ר עד כדי כך ש"הי' מכהה גלגל חמה", מ"מ, אמרו חז"ל עד אברהם הי' העולם מתנהג באפילה ומשבא אברהם התחיל להאיר, וכיון דנוגע לנו הענין ד"התחיל להאיר", נוגע לנו ענינו של אברהם אבינו, ולא אדה"ר, אף ש"עקבו של אדה"ר הי' מכהה גלגל חמה". ועד"ז בנוגע לרבותינו נשיאינו שעל ידם "התחיל להאיר" גילוי פנימיות התורה, ובמילא לנו נוגע ההתקשרות אל הרביים, ולא נוגע לנו אם ישנו מישהו ש"עקבו מכהה גלגל חמה".

"רבי" - הוא זה שמקושר עם עצמות ומהות א"ס ב"ה, ובמילא, לנו לא נוגע אלא ההתקשרות אל הרבי בלבד, ועל ידו מתקשרים אנו עם עצמות ומהות א"ס ב"ה.

- כותב לי אחד מכתב עם שבחים ועילויים על הרבי. בין השבחים כותב גם שפעם בהיותו אצל הרבי בלענינגראד, עמד הרבי, ולפתע הי' נראה לו שעומד לנגדו אדמו"ר מהורש"ב נ"ע.

- כשהרבי הי' בארץ ישראל, נכנס אליו יהודי זקן שזכה לראות את אדמו"ר מהר"ש, ובראותו את הרבי... התעלף, וכשהעירו אותו מעלפונו ושאלוהו לפשר הדבר, אמר, שבהכנסו אל הרבי ראה בו את אדמו"ר מהר"ש... אותו חסיד שהי' שייך לאדמו"ר מהורש"ב או אדמו"ר מהר"ש, ראה עילוי בכך שראה ברבי את אדמו"ר מהורש"ב או אדמו"ר מהר"ש.

אבל, האמת היא, שלא נוגע הדמיון וההשוואה של הרבי אל אדמו"ר מהורש"ב או אדמו"ר מהר"ש;

כל מה שנוגע אינו אלא שהוא הרבי, שמקושר עם עצמות ומהות א"ס ב"ה, וע"י ההתקשרות אליו מתקשרים עם עצמות ומהות א"ס ב"ה.

סיפר לי מישהו - בהתפעלות - שכ"ק מו"ח אדמו"ר אמר לו: תהי' מקושר אלי, ועל ידי תהי' מקושר אל מי שאני מקושר.

- הלה חשב שבאמרו "אל מי שאני מקושר" התכוון הרבי לאביו אדמו"ר מהורש"ב נ"ע וכיו"ב, ומזה היתה התפעלותו כו', אבל, האמת היא, שכוונת הרבי היתה להתקשרות עם עצמות ומהות א"ס ב"ה!

(משיחת יום ב' דחג השבועות ה'ש"ת)

התקשרות עצם הנשמה עם עצמות ומהות

ומזה מובן גודל ההכרח בענין ההתקשרות לרבי - משה שבדור, אתפשטותא דמשה בכל דרא:

ובהקדמה - שאף שהלשון הוא "אתפשטותא דמשה", התפשטות בלבד, מ"מ, כיון שמדובר אודות עצמי, ה"ז באופן ש"העצם כשאתה תופס במקצתו אתה תופס בכולו", כך, שגם באתפשטותא דמשה שבדור ישנו כל העצם דמשה.

וע"י ההתקשרות לרבי - משה שבדור, שיש בו כל העצם דמשה - מקשר הרבי את הסתים שבנשמה (ע"י סתים דתורה) עם הסתים דקוב"ה.

ולכן: כל ישראל צריכים לידע שע"י קיום התומ"צ בלבד, ללא התקשרות לרבי, וללא פנימיות התורה שנתגלתה ע"י הרביים, מגיעים אמנם לדרגות הכי נעלות בקדושה, אבל חסרה ההתקשרות דעצם הנשמה עם עצמות ומהות א"ס ב"ה; ובהכרח שתה"י ההתקשרות אל הרבי - משה שבדור, שיש בו כל העצם דמשה - שהוא מקשר את הסתים דישראל, עצם הנשמה, עם סתים דתורה, פנימיות התורה שנתגלתה ע"י הרביים, וע"ז עם סתים דקוב"ה.

וכשם שהדברים אמורים ברוחניות (שהמשכת עצם הנשמה נעשית ע"י הרבי, משה שבדור) - כן הוא גם בגשמיות:

החיות העצמי (שהוא למעלה מההתחלקות דגיבור וחלש, שהחילוק ביניהם אינו אלא בכחות הגלויים) - התגלותו והמשכתו נעשית ע"י הרבי דוקא, משה שבדור.

כלומר: בנוגע להתפשטות החיות - הרי כשישנו איזה קלקול (לא רק העלם החיות, אלא קלקול בהתפשטות החיות) יכולים לפנות לרופא, והרופא יכול לעזור; אבל בנוגע לחיות עצמי - לא יכול רופא לעזור, ובהכרח לפנות אל הרבי דוקא, משה שבדור, שיש בו כל העצם דמשה, והוא יכול להמשיך גם חיות עצמי.

ומזה מובן שגם כאשר חוות-דעתו של הרופא היא שפלוני אינו יכול לחיות ח"ו, הרי, בנוגע לחיות עצמי אין הרופא בעל-הבית, וביכלתו של הרבי, משה שבדור, להמשיך חיות עצמי.

בענין ההתקשרות אל הרבי יש תועלת גם בהדיבור על זה - בבחינת "ונשלמה פרים שפתינו".

[וסיים כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א]: יעזור השי"ת שלא יצטרכו להענין ד"ונשלמה פרים שפתינו", אלא הרבי בעצמו - "הרבי שליט"א" - יוליכנו לקראת משיח צדקנו.

(משיחת ש"פ ויקהל, מבה"ח אדר-שני ה'תשי"א)

הרכבת כולה (עם כל הנוסעים שבה) היא בשביל הרבי מליובאוויטש, ואם לא ממתנינים עליו – אזי אין נתינת-מקום עבור הפקיד!...

ההכרח בהתקשרות מיוחדת ("א" ספעשל התקשרות") לממוצע המחבר

. . ענין זה שייך גם בנוגע להתקשרות אל הרבי – "צדיק יסוד עולם":

רבי – ענינו ממוצע המחבר, כמ"ש במשה רבינו "אנכי עומד בין ה' וביניכם".

ובימינו אלה, כשנמצאים בחושך כפול ומכופל דגלות האחרון, מודגש ביותר הצורך וההכרח בהתקשרות מיוחדת ("א" ספעשל התקשרות") אל הרבי, "צדיק יסוד עולם", שזוהי הנתינת-כח להיות קשורים תמיד למעלה, מבלי להתפעל משינויי הזמן או המעמד ומצב, שבת או יום חול, יום או לילה, חשכת הגלות וכו'.

– מסופר אודות הרה"צ ר' מאיר מפרעמישלאן, שבית הטבילה בעירו הי' מאחורי הר גבוה, וכשהאדמה היתה נעשית בוצית וחלקה, היו אנשי העיר צריכים לילך מסביב להר, כדי שלא יחליקו, ואילו הרה"צ ר' מאיר הי' הולך גם אז דרך ההר. פעם אחת התארחו בעיר כמה אברכים שלא החזיקו ("זיי האָבן ניט געהאַלטן") מעניני מופתים, ובראותם שר' מאיר הולך דרך ההר, ניסו גם הם לילך דרך ההר, ומיד החליקו וניזוקו. שאלו אצל ר' מאיר כיצד הולך הוא דרך ההר גם בשעה שאף א' אינו יכול לילך דרך ההר מבלי ליפול? והשיב: כאשר קשורים למעלה – לא נופלים למטה ("אז מ'איז צוגעבונדן אויבן – פֿאַלט מען ניט אונטן")!

[וסיים כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א:] מי שקשור למעלה, אין אצלו נפקא-מינה בין הליכה על גבי ההר או למטה מההר וכיו"ב, כיון שבכל מעמד ומצב אינו נופל למטה.

המחשבה הראשונה של בחור - רבי!

מספר בחורים, שלמדו ב-770 בשנים הראשונות לנשיאות, זוכרים התוועדות לא שגרתית, כאשר בראש היושבים בה היה ר' שמואל זלמנוב ז"ל. הוא ישב ושתק כל הלילה. הוא התבקש כמה פעמים לדבר – אך הוא בשלו, יושב ושותק. כאשר האיר הבוקר והנוכחים עדיין מפצירים בו לומר מספר מילים, הוא אמר כך:

בחור שפותח את עיניו בבוקר, המחשבה הראשונה שצריכה ליפול במוחו, היא, על הרבי.. מה קורה כעת עם הרבי. במקרה שבחור שלומד ב'תומכי תמימים', השכים בבוקר, ומחשבתו הראשונה, 'ראשית עריסותיכם', אינה אודות הרבי – הרי הוא 'נפרד'!..

דבריו אלו של ר' שמואל ע"ה פעלו רושם עצום ובל יימחה.

מי שמקושר למעלה ע"י "צדיק יסוד עולם", הרי-הוא מקושר למעלה (לא רק בעת התפלה ולימוד התורה, ולא רק בחב"ד שבנפשו, אלא) גם עם העקב שברגל — כפתגם כ"ק אדמו"ר [מהורש"ב] נ"ע בפירוש "עקב אשר שמע" (שנאמר באברהם אבינו): "די פיאטע האָט דערהערט", ובמילא, אצל חסיד, גם ה"עקב" הוא באופן אחר ("א' חסיד'שע פיאטע").

. . ועוד והוא העיקר — שע"י ההתקשרות להצדיק יסוד עולם, זוכים שהוא (הצדיק יסוד עולם) יוציאנו מן הגלות, ויוליכנו לארצנו הקדושה, להגאולה השלימה ע"י משיח צדקנו, במהרה בימינו.

(משיחת כ"ד אייר ה'שי"ת)

"רבי" - הוא זה שמקושר עם עצמות ומהות א"ס ב"ה, ובמילא, לנו לא נוגע אלא ההתקשרות אל הרבי בלבד, ועל ידו מתקשרים אנו עם עצמות ומהות א"ס ב"ה.

בשבילנו אין למעלה מזה

- לפני ימים אחדים נכנס אלי אברך, וסיפר מתוך התפעלות שפעם אמר לו כ"ק מו"ח אדמו"ר שע"ז שיהי' מקושר אליו יהי' מקושר (על ידו) אל מי שהוא (הרבי עצמו) מקושר...

בהיותו בהתפעלות, לא רציתי לקררו, אבל, לאמיתו של דבר, אין זה נוגע לנו (למי הוא - הרבי - מקושר), אנו מקושרים אליו, ובשבילנו אין למעלה מזה ("העכער פון דעם איז פאַר אונז נייטאָ").

דוגמא לדבר: על אבר בגוף האדם שייך לומר ששואב חיותו מהכבד, מהלב (שלמעלה מהכבד), ועד מהמוח (שלמעלה גם מהלב), אבל אין מקום לומר ולחשוב ע"ד שאיבת חיות ממוח של אדם אחר. אבר חי שרוצה בחיותו ואינו רוצה להיות אבר המדולדל ח"ו, חייב לקבל חיות מהמוח שלו. ועד"ז בנוגע להתקשרות להרבי, שהוא הראש (מוח) והכתר של דורנו זה.

(משיחת ליל ב' אייר ה'שי"ת)

בעל-הבית על הכל ו"יכול הכל"

אם נמצא במעמד ומצב שעדיין יש לו ספקות בנוגע להרבי (אם הוא בעל-הבית על הכל, ויכול הכל, ובמילא אינו יכול להתחבא ממנו), עליו ללמוד את תורת החסידות של הרבי.

(משיחת כ"ף מנחם-אב ה'שי"ת)

למעלה מהגבלות

האמת היא שלא שייך לשאול קושיות על הרבי אודות הסדר דמלמטלמ"ע או

מלמעלמ"ט, להיותו למעלה מהגבלות דמעלה ומטה, ומצד מי שקשור למעלה, "נמנע הנמנעות" לא שייך קושיות כלל.

מינה בין הליכה על גבי ההר או למטה (משיחת ש"פ שמיני ה'שי"ת)

"הי' הוה ויהי' כאחד"

עפ"ז יש לבאר המעשה של גיסו דהבעש"ט ר' גרשון קוטער, שכתב לו הבעש"ט כל המעשה טרם שהיה בפועל, לפי שבעולם נעלה יותר הזמן הוא בהתכללות, והבעש"ט הי' אז בעולם היצירה ש"שם יוכל להיות נכללים ט"ו שנים בסקירה אחת" - דלכאורה אינו מובן: למה לא כתב הבעש"ט שמעשה זה יהי' בעתיד?

וההסברה בזה - לפי שצדיקים אינם מציאות בפני עצמם, אלא כל מציאותם היא אלקות, וכמבואר במאמרי חסידות בכלל, וגם במאמרי כ"ק מו"ח אדמו"ר בפרט, בפירוש מאמר הזהר "מאן פני האדון הוי' דא רשב"י" - דלכאורה: איך יתכן לומר "פני האדון הוי'" על נברא?

דכיון שרשב"י הי' בטל לגמרי, ולא הי' מציאות בפני עצמו, לכן יכולים לומר עליו "מאן פני האדון הוי'",

ולכן, גם אצל צדיקים ישנו הענין דהי' הוה ויהי' כאחד, כמו אצל הקב"ה כביכול, ומשום זה לא כתב הבעש"ט שמעשה זה יהי' בעתיד כיון שאצלו הי' זה בהוה.

(משיחת ש"פ בראשית ה'תשי"א)

לא שייך לגביהם ענין של העלם

יש לבאר העילוי שנתחדש בהגאולה די"ט כסלו ובהגאולה די"ב תמוז ע"י המאסר, שהוא כיתרון האור מן החושך, דלכאורה, כיון שבנוגע לנשיאים לא שייך לומר שבהיותם במאסר הי' לגבם איזה ענין של חושך [וכמובן גם מהשיחה הידועה דבעל הגאולה בנוגע להמאסר של אדמו"ר הזקן שהמאסר הי' בהסכמתו, דמזה מובן, שלגבם ההעלמות והסתרים דהמאסר הם רק בחיצוניות], איך נעשה עי"ז יתרון האור. וי"ל מהביאורים בזה, דכיון שעיקר ענינם של הנשיאים הוא זה שהם רועי ישראל ונשיאי ישראל, לכן, ההעלם וההסתר דהמאסר שהי' בנוגע ישראל הוא העלם והסתר גם לגבי הנשיאים. ולכן בהגאולה מהמאסר, כשהחושך נהפך לאור, נעשה יתרון האור.

(ספר המאמרים מלוקט ח"ה ע' שכד)

מושל ושולט על כל הקורה עמו והכל בהסכמתו

וגודל העילוי שנתחדש ע"י המאסר דוקא מובן מהמבואר בשיחת כ"ק מו"ח אדמו"ר (בנוגע להמאסר דאדמו"ר הזקן, דמזה מובן גם בנוגע להמאסר דאדמו"ר האמצעי), שהמאסר ה' בהסכמתו, כי כל צדיק וצדיק הוא מושל ושולט על כל הענינים הגשמיים שלו, וכל מאורע עמו הוא בהסכמתו.

(ספר המאמרים מלוקט ח"א ע' תטז)

אי אפשר להגיע עד תכליתם ובכ"ז אפי' תינוקות יודעים וכו'

ובמה שכותב מאמריו אודות כ"ק מו"ח אדמו"ר, הנה יישר חילו על הדיוק וסבבו בשוק הסופדים, כי צדיקים דומים לבוראם, ובפרט נשיאי הדור, אתפשטותא דמשה בכל דרא, שעליו נאמר אנכי עומד בין ה' וביניכם, הנה כמו שהקב"ה הרי תכלית הידיעה שלא נדעך, וביחד עם זה שם שמים שגור בפי כל (ומבואר בתו"א פ' וירא יד, ע"ב, וז"ל: ולכן אפילו תינוקות יודעים שיש שם אל-ה מצוי כו', עיי"ש, שזהו דוקא במאור), ומעין זה הוא גם בצדיקים ונשיאי הדור, שאי אפשר להגיע עד תכליתם וביחד עם זה, אפי' תינוקות יודעים כו'.

(אג"ק כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ח"ו ע' שלב)

נביא ממש

לאחרי שידועים מה שכתב רבינו הזקן שמענה על ענינים גשמיים שייך ל"נביאים ממש", אזי יודעים שהמענה של הרבי על ענינים גשמיים הוא להיותו "נביא ממש"!

- חסידים אינם מתייראים, אם יש צורך שהרי יהי' נביא, הרי הוא נביא, העיקר, שיתן מענה על הענינים שחסידים שואלים ומבקשים ממנו.

(משיחת ש"פ ויצא ה'תשי"א)

הרכבת כולה בשביל הרבי מליובאוויטש

ידוע שהנהגתו של אדמו"ר מהר"ש היתה בהתרחבות גדולה. ולדוגמא: קופסת הטבק שלו היתה מזהב, וכן המזלג ושאר כלי תשמיש (גם הדברים שאין להזכירם בשבת) היו עשויים מזהב.

וכמו כן היתה הנהגתו באופן של התרחבות בענין הנסיעות - שכמעט בכל שנה הי' נוסע לחוץ-לארץ, ולפעמים - פעמיים בשנה, וסדר הנסיעה הי' באופן שהרכבת היתה ממתינה עבורו.

- בעיירה ליובאוויטש עצמה לא היתה תחנת-רכבת, והיו צריכים לנסוע במרכבה

לתחנת-הרכבת שהיתה בעיירה סמוכה. ולפעמים הי' אדמו"ר מהר"ש מתאחר, והרכבת היתה ממתינה עבורו.

פעם הגיע לתחנת הרכבת פקיד חדש, שלא ידע אודות הסדר שצריכים להמתין לרבי מליובאוויטש, וכשהגיעה השעה המיועדת לנסיעת הרכבת, שרק שריקה, והרכבת יצאה לדרכה, מבלי להמתין לאדמו"ר מהר"ש, שהגיע לאחר שהרכבת יצאה לדרכה והוצרך לנסוע ברכבת אחרת. כעבור ימים אחדים, הגיעה פקודה מהממשלה לפטר את הפקיד הנ"ל. - הם לא ידעו מדוע הם מפטרים אותו; הם תלו זאת בטעמים אחרים, אבל האמת היא שסיבת פיטוריו היתה בגלל שלא המתין על אדמו"ר מהר"ש, שכן, הרכבת כולה (עם כל הנוסעים שבה) היא בשביל הרבי מליובאוויטש, ואם לא ממתנים עליו - אזי אין נתינת-מקום עבור הפקיד!...

(משיחת ש"פ מטות, מבה"ח מנחם-אב, ה'תשי"ד)

בלי האמונה ברבי...

פעם שאלו את חאָניע מרוזוב [הרה"ח אלחנן דוב מרוזוב הי"ד], "פון וועמען האַלט ער מער [= ממי הוא 'מחזיק' יותר], מהרבי או ממושה רבינו? ענה חאָניע, שהוא מחזיק יותר מהרבי, מכיון שבלי האמונה ברבי, לא הי' מאמין גם במושה רבינו...

(משיחת יום ב' דחגה"ש ה'תשי"ג)

"האלטען בא דער קליימקע"

הוספת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א על עלי ההגהה משיחת י"ג שבט ה'תשי"א:

זאל ער זיך האלטען בא דער קליימקע און זאל גיין [=שיחזיק בידית] [של הרבי] וילך] "בדרך ישרה אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו"

זאל ער זיך האלטען בא דער קליימקע און זאל גיין
וילך ישרה אשר הורנו צדקתו ונלכה באורחותיו

להעמיק דעתו בזה שהוא הנשיא והראש!

מאוד העיק לי שאף אחד לא יודע על מיהו הרבי שליט"א... מי
אשם בזה? האברכים שלנו! קומץ המקושרים... אני ואתה בכללם
... - בזה שאנו מסתירים את הרבי לעצמנו... • לפנינו אגרת מאת
הרה"ח אברהם פאריז ע"ה, בה מעורר את הרגש החסידי שיש
לפרסם בכל מקום על ראש אלפי ישראל

שבט תשכ"ז

לכבוד ידידי הרה"ח הרה"ג וו"ח אי"א
מוהר"ר מנחם מענדל (פעלדמן) שיחי'
והרבנית רחל תחי'

שלום וברכה!

השגחה עליונה:

ערב החתונה, בשעה טובה ומוצלחת,
נפגשתי במקוה עם תייר מברוקלין. שאלתי
אותו: "האם אתה יודע על הליובאוויטשער'
רבי?"

הוא ענה: "כן!"

שאלתי אותו: "האם ראיתם אותו?"
והוא השיב: "כן, רבי יפה!"... אמרתי לו:
"הוא לא רק רבי יפה. אלא הוא הרבי של
כל העולם".

אומר לי אותו תייר: "יהודי, אפילו חצי
עולם גם מספיק..."

חייב אני חוב גדול למשפחת ידידי רבי
סימפסון שיחיו, ואין לי במה לשלם, ואפשר
שאין בעולם תשלום כזה שיוכל לסלק חוב
כזה. ולכן הנה ברכתי הוא מפנימיות נפשי.
אני מברך את הזוג, בנכם היקר הרה"ת
פנחס שיחי' הכהן עב"ג הכלה המהוללה
מרת פנינה תחי', במזל-טוב וחיים
מאושרים בגשמיות וברוחניות. ויקויים
עליהם ברכת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח
שליט"א במילואו בגשמיות וברוחניות,
"וכבשוה" - שהם יכבשו את העולם.

גם מזל-טוב מזל-טוב לכם, שיהיה לכם
רוב נחת מהם, בגשמיות וברוחניות, עד
בלי די ממש. נא למסור בשמי מזל-טוב

כשאני רואה, שעדיין לא יודעים מיהו הרבי שליט"א, זאת אומרת שח"ו זה יכול עוד להמשך משך זמן רב... אתה בטח מבין עד כמה מצער אותי מה שיקרה מזה.

אתה יודע, מענדל, מי אשם בזה? האברכים שלנו! קומץ המקושרים... ואני ואתה בכללם...

- בזה שאנחנו מסתירים את הרבי לעצמנו. מפחדים לדבר עליו, עד כדי-כך, שאנחנו מסתירים אותו אפילו מעצמנו! בזה שאנחנו לא חושבים עליו...

מכיר אני אותך, שאתה צריך הכל שחור על גבי לבן, ולכן אני מעתיק לך כמה שורות מקונטרס י"ב-י"ג תמוז בהקדמה:

ממנו ועל ידו הם כל ההשפעות בגשמיות וברוחניות, ועל-ידי ההתקשרות אליו (וכבר הורה במכתביו איך ובמה מתקשרים) קשורים ומיוחדים בשרש ושרש השרש עד למעלה מעלה כו'.

אמרתי לו: "לא! הוא באמת ה"משה רבנו" של הדור".

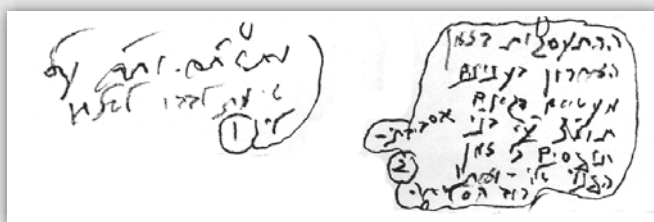
ואז הוא ענה לי: "אל תדבר שטויות... הוא אוכל והוא שותה. הוא יהודי טוב".

- מאוד העיק לי שאף אחד עוד לא יודע מיהו הרבי שליט"א.

אצלי ברור, שהתגלותו תהיה, לא בדרך מלמעלה, אלא מלמטה למעלה: כולם יכירו שהוא הבן-אדם הכי גדול; וכאשר יכירו שהוא הבן-אדם הכי גדול - בדרך ממילא יהיה 'ידישקייט', ורוח הטומאה תסתלק לאט לאט. זאת אומרת, שהכל ילך באופן טבעי. לא למעלה מהטבע. יהיה חדור שטבע גופא הוא למעלה מהטבע. גם הגישה לזה תהיה בדרך הטבע.

מה תופס את זמנו של הרבי?

מענה למחבר ששלח את ספרו לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, וביקש שיעיר על הספר את הערותיו (כפי שנהג הרבי בעבר בהזדמנויות רבות):

(1) נת' ות"ח. ות"ח על שימת לבבו לשלחו לי

(2) ההתעסקות בזמן האחרון בעניינים מעשיים דקיום תומ"צ ע"י בני" שבסביבתי - תופסים כל זמן הפנוי שלי - ואתו רוב הסליחה.

החסידות, בהעמקה כפי הנ"ל - עוזר הקב"ה שיכולים להבין את זה טוב מאוד.

ומה "ואחת", רואים גודל החיוב והנחיצות שיחשבו על זה - שמצוים אפילו לנשים לחשוב על דבר זה ובאופן כזה: להעמיק דעתו ולתקוע מחשבתו.

וכשמתעמקים בזה, אזי המילה בעצמה "ואחת" זועקת אלינו: 'געוואָלד קינדער!' תתמסרו לזה בשימת לב, וכל אחד יחפש עצות, כל אחד ואחד לפי מה שמשער בליבו, התבוננות כזו או התבוננות כזו, רק כדי למצוא את הדרך איך שכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א "יתיישב" אצלנו בלב, עד כדי-כך שזה יהיה בדרך ממילא נאהב גם אל הזולת.

צריכים לדעת שזה נוגע בחיי נפשנו ממש.

רק בשביל זה ירדה נשמותינו לעולם הזה, ומי שאינו יודע את הדרך איך לגשת לזה - מוכרח הוא ללכת ליחידות ולשאול עצה לזה.

לך, מענדל יקירי, אומר אני: כל הדיבורים שלך, כל מה שאתה מדבר אל מושפעין וכל סביבתך, צריך שיהיה בו תוכן רק על הרבי שליט"א; ואז, בעוד זמן קצר, אתה לא תכיר את עצמך ולא את סביבתך...

היו בריאים ילדים, בגשמיות וברוחניות, אברהם פאריז

ועל כל אחד ואחת מאתנו כולנו לדעת, היינו להעמיק דעתו ולתקוע מחשבתו בזה, אשר הוא הוא הנשיא והראש, ממנו ועל ידו הם כל ההשפעות בגשמיות וברוחניות, ועל-ידי ההתקשרות אליו (וכבר הורה במכתביו איך ובמה מתקשרים) קשורים ומיוחדים בשרש ושרש השרש עד למעלה מעלה כו'.

הבט והתבונן טוב בכמה מהמילים:

"(כל אחד) ואחת": זאת-אומרת, שאפילו נשים מחוייבות לחשוב על זה. ובאיזה אופן לחשוב על זה?

"להעמיק דעתו": אשר פירוש הדבר הוא - באופן הכי נעלה, בהעמקה בדרך עיון בפרטי פרטיות,

"ולתקוע מחשבתו": המחשבה שלו כל-כך שקועה בזה, שהיכן שהוא רק הולך, והיכן שהוא רק עומד - מחשבתו תמיד עסוקה בעניין זה. עד כדי כך הוא צריך להיות עסוק בזה!

מה הוא צריך לחשוב? שהוא הוא הנשיא והראש: כמו שהראש כולל בו כללות החיות של כל אברי הגוף,

וממנו הולך החיות בכל האברים. זאת-אומרת, שממש כך צריך לחשוב ולברר את העניין לפרטי פרטים; עד שיוחדר אצלו, שהן הבריאות, והן הפרנסה, והן בריאות בני ביתו שיחיו, והן ברוחניות - שמה שאני לומד, ואלמד, ואתפלל, והרצון לעשות מצווה, ועשיית המצווה,

- הנה הכל אינו שלי, אלא של הרבי שליט"א.

וכשמתעמקים בזה על-פי דרך

”במחשבה נמצאים באמת ביחד”

קטע ממכתב לר' יעקב הכהן כץ (משיקגו) שזכה וכ”ק אדמו”ר מלך המשיח שליט”א היה מתקשר אליו תמיד בלילה שלפני ערב ראש-חודש. בשלב מסויים פסק הרבי ממנהגו זה, ובמכתב שלפנינו מסביר לו הרבי את סיבת שינוי הנהגתו מכאן והלאה:

להוסיף והמצורף בו. ואזכירו על הציון הק’.

נ.ב. די לעצטע חדשים אָז איך פלעג אייך טעלעפאנירן די נאכט פאר ערב חודש - האב איך געזעהן אז, ברוך השם, עס זיינען ניטא קיינע ספעציעלע פראבלעמען נאר די געוויינליכע ענינים, אָן ערך די זעלבע פון חודש צו חודש, און בטחוני ותקותי אז בפרט דעם יאר, וואס האט זיך אנגעהייבן מיט שבת (מנוחה), וועט זיין נאך בעסער, איז דאך התורה חסה על ממונם של ישראל - אויסגעבן אידישע געלט אף לאַנג דיסטאַנס טעלפאן סתם אזוי, בפרט אַז לויט בעל שם טוב’ס תורה: אז במחשבה איז מען איינער מיטען צווייטען - איז מען באמת צוזאמען.

הנהגתו
והנהגתו
נ.ב. די לעצטע חדשים אָז איך פלעג אייך טעלעפאנירן די נאכט פאר ערב חודש - האב איך געזעהן אז, ברוך השם, עס זיינען ניטא קיינע ספעציעלע פראבלעמען נאר די געוויינליכע ענינים, אָן ערך די זעלבע פון חודש צו חודש, און בטחוני ותקותי אז בפרט דעם יאר, וואס האט זיך אנגעהייבן מיט שבת (מנוחה), וועט זיין נאך בעסער, איז דאך התורה חסה על ממונם של ישראל - אויסגעבן אידישע געלט אף לאַנג דיסטאַנס טעלפאן סתם אזוי, בפרט אַז לויט בעל שם טוב’ס תורה: אז במחשבה איז מען איינער מיטען צווייטען - איז מען באמת צוזאמען.

תרגום חפשי: בחודשים האחרונים כאשר הייתי מתקשר אליכם בלילה לפני ערב ראש חודש — ראיתי אשר, ב”ה, אין בעיות מיוחדות אלא הענינים הרגילים, זהים לערך מחודש לחודש, ובטחוני ותקותי שבפרט בשנה זו, שהחלה עם שבת (מנוחה) יהיה עוד יותב טוב. א”כ הרי התורה חסה על ממונם של ישראל - לבזבזו ממון ישראל על שיחת חוץ טלפונית, סתם כך. בפרט שלפי תורת הבעל שם טוב: כשבמחשבה נמצאים אחד עם השני — הרי שבאמת נמצאים ביחד.

המוכיח הליובאוויטשי

רשימת ליובאוויטש' - ספר הזכרונות - כפי שנכתבה ע"י כ"ק
אדמו"ר (מהור"י) נ"ע בלשון הקודש • חלק רביעי ואחרון

כד

דברי תוכחה מן המגידים העוברים ושבים
שהיו מאיימים על קהל השומעים, האנשים
והנשים, בתארם לפניהם את הגיהנם ואת
כל העונשים המרים והעינוים הקשים
ומרים שנענשים בהם העוברים על דברי
התורה והמצוות.

המגיד מוכיח והעם מתמוגג מבכי, ופחד
אלקים מילא את חללו של בית הכנסת.

הגאון ר' יוסף בן הגאון הר' שלום שלמה
רב העיר הי' הולך בגולה מזמן לזמן על
משך כחצי שנה ויותר, ואז הי' תלמידו
המובהק ר' בנימין ממלא מקומו בהוראה.

כעשר שנים שקד ר' בנימין בתורה
במנוחה על חשבון אביו ר' צבי ארי',
וכשנפטר אביו לקחה פרנסתו.

כה

המוכיח הגאון ר' יוסף תפש לו דרך
אחרת באופני ההוכחה, לא זו בלבד שלא
השתמש בדברי קללה ולא תאר את מחזה
הגיהנם ומראיהם ומעשיהם של מלאכי
החבלה אלא עוד זאת יסוד הוכחותיו היו
מחזה הגן עדן ושכרם של לומדי תורה
ומקיימי מצוות בהידור, ויבאר ויסביר
שכל איש ואשה בישראל ההולכים בדרכי
התורה והמצוה הנה מלבד השכר הגדול
הם מקבלים שכר מיוחד על אשר עושים
הם נחת רוח ליצרם.

דרשותיו של המוכיח הגר"י לקחו את
לבות קהל השומעים.

בעת ההיא - הדבר הי' בשנת תצ"ו לערך
- קרא רב העיר הגאון הרב יוסף את טובי
העיר ויאמר אשר הוא הולך בגולה על
משך לא פחות משתי שנים ויציע שיקחו
את תלמידו ר' בנימין לרב, ור"ב יתן חלק
קטן משכירותו לפרנסת הרבנית אשת הר"י
ובתם הילדה היחידה אשר להם.

הקהלה הסכימה להצעת הרב, ור' בנימין
נתמנה לרב העיר.

וכשחזר הגר"י מגלותו מינתה אותו
הקהלה למוכיח ומדריך העדה כמנהג
הימים ההם.

רגילים היו יושבי ליובאוויטש לשמע

האלקים אשר תאר המוכיח הגר"י לא הי' אותו אל נקמות המפיל חרדה על בני תמותה, המתואר ומהולל בפי המגידים, כ"א אלקים רחמן הגומל לחייבים טובות וחפץ בתשובת הרשעים ואינו חפץ במיתתם.

המוכיח הגר"י ביאר מאמרי רז"ל והראה לדעת את תכנם, הסיר את מעילי המשל והמליצה ויגלה את רוח החיים שבכל מאמר ומאמר.

דרשותיו היו מיוסדות על אהבת השי"ת ויראתו ומקדים את האהבה ליראה, בהסבירו לשון הרמב"ם בה"א מפ"ב בהלכות יסודי התורה.

האל הנכבד והנורא הזה מצוה לאהבו וליראה אותו שנאמר ואהבת את ה' אלקיך ונאמר את ה' אלקיך תירא.

אהבת ה' ויראתו שתי מצות שקולות הנה, מ"מ הנה בסדרן האהבה קודמת ליראה.

ובביאור מיוחד ביאר את ההלכה השני' והיאך הוא הדרך לאהבתו וליראתו.

כו

שמע דרשותיו של הליובאוויטשי נתפשט בכל הגליל, וצירים מיוחדים באו אליו לבקשו לבא אליהם להטיף אמרותיו לבני הערים והעירות

אבני שהם במשבצות נאומו. בטוהר לב מיוחד הי' מקרב את האנשים הפשוטים, שבהם הי' הגר"י רואה את הדרת נשמות ישראל, ולמרות הנהוג אז לכבד רק את יודעי התורה, הנה הפשוטים והתמימים תפשו המקום היותר חשוב במזרח מקדשו - לבו ומוחו - של הגר"י.

שום אדם לא ידע אי' איפוא לקח לו הגר"י את דרכו וסגנונו במגידות אבל הכל הודו אשר בסגנונו זה הביא תועלת מרובה, ולא רק בהטבת יראת האלקים אלא פתח כשרונותיהם של הפשוטים ועמי הארץ להכיר את מי שאמר והי' העולם.

ולא עבר זמן מרובה, ושמע דרשותיו של המוכיח הליובאוויטשי נתפשט בכל הגליל, וצירים מיוחדים באו אליו לבקשו לבא אליהם להטיף אמרותיו לבני הערים והעירות ולעוררם לעבודת השי"ת בתורה ומצות.

הגר"י עשה מסעותיו איזה חדשים בשנה ויבקר את העירות רודניא, קאלישק, יאנאוויטש, ליאזנא, דאבראמיסל, באבינאוויטש, ראסאסנע, דובראוונא ועוד ובכל מקום בואו הצליח באופן נפלא.

כז

עוד בחיי אביו הגאון רש"ש נזדמן לו להגר"י להכיר את אחד הצדיקים הנסתרים שעבר דרך ליובאוויטש, והנסתר ההוא סיפר לו מארחות חיי הנסתרים וגלותם ממקום למקום.

דרשותיו של המוכיח הגר"י, הנה מלבד העושר המדעי שהי' בהם והלשון למודים שנתן לו אלקים, הנה נועם מדותיו והאהבה הגלויה והזכה אשר רחש לכל החי בישראל לקח את לב כל העדה, אנשים נשים וטף.

אהבת ישראל הי' החוט הזהב השזור בארג דרשותיו, ומעלות עם ישראל היו

הצדיק הנסתר הוא לקח את לב הגר"י בגאונותו הגדולה וביותר בגודל רוחב דעתו וצחחות הגיונו, והעולה על כולנה ענותנותו ופשטותו כאחד מעמי הארץ.

במשך החדש אשר הנסתר התארח בליובאוויטש שרתו הגר"י ויתרועע עמו וכשעזב את העיר הלך גם הוא עממו.

כשנה הלך הגר"י בגולה וכשחזר לא דיבר עם איש על אדות גלותו וישקוד בלימודו ביתר שאת ויתר עז.

ומני אז ה' הגר"י כפעם בפעם הולך בגולה מבלי הגד כל מאומה.

בעזרתו של אחד הצדיקים הנסתרים התקשר הגר"י למורנו הבעש"ט נ"ע בשנת תצ"ה, ואף שהי' חסיד נלהב מ"מ ה' הצנע לכת ומכסה סודו.

כח

ובחג השבועות תק"י - כשהי' הגאון הצדיק ר' יוסף המוכיח מליובאוויטש אצל מורנו הבעש"ט נ"ע אמר לו שבחזירתו ילך דרך עיר סמארגאן, ושם בישיבה הגדולה יש תלמיד מהישוב קאבילניק הסמוך למינסק, יששכר דוב שמו, אותו יקח לחתן עבור בתו היחידה.

כשנה עוד נתעכב בהישיבה, ויתרועע שם עם אחד האברכים המופלגים שבא ממינסק למלאות לפי שעה את מקומו של הראש מתיבתא בשלחן שני הגאון ר' זרח אלי' קריטינגער, ר' מנחם מענדיל שמו.

ותחתל חדש אלול שנת תקי"א בא הגאון ר' יששכר דוב נ"ע לעיר ליובאוויטש והיה לחתן להמוכיח הגר"י.

מספר הבחורים בעיר מעט הי' אז, כי אחדים מהם כתתו רגליהם ללכת אל הישיבה המפורסמת בעיר סמארגאן והשאר הלכו להם אל הישיבה בעיר וויטבסק.

מספר המלמדים בעיר הי' שמונה, שלשה מלמדי דרדקי ומקרא, וחמשה מלמדי משנה וגמרא.

כבוא הגרי"ד לליובאוויטש מצא אשר הרב ר' בנימין רב העיר חלוק בדעתו עם גיסו ר' זאב שהלה בחר לו עבודת הטחינה ברחים של יד שקנה לו, ומזמן לזמן הי' עוזב את אשתו ושתי בנותיו וילך בגולה.

אבל חותנו הגאון ר' יוסף מוכיח הי' מהפך בזכותו של ר' זאב והי' מצדיק את דרכיו ומקרבו מאד, גם קבע זמן ללמוד ביחידות יחדו.

כט

בליובאוויטש גר איש אחד ור' שלום גרשון שמו, איש פשוט ביותר, אך ירא אלקים ושומר מצוה ובעל מדות טובות, מלאכתו טבח וסוחר בכפרים.

וה' ברכהו בפרנסה טובה, ובכל ערב שבת הי' מביא נתח בשר להרב ולהמוכיח ומחלק גם לעניים בעין יפה, וכה עברו שנים רבות. ומבלי הבט על שיבתו העמוקה הנה עד כאיזה שבועות קודם מותו הי' עוסק במלאכתו.

בחורף תקי"ב נפטר הטבח הישיש ר' שלום גרשון בשם טוב, וכל בני העיר הלכו להלוותו לבית עולמו.

רב העיר, ר' בנימין, צוה שמנין קבוע יתפלל בביתו של רש"ג שלשים יום, ובאחד מימי השבעה גילה הר"ב אשר רש"ג הפקיד

מקום תפלתו מימים ימימה הי' מחלק את ימי השבוע להתפלל בשניהם.

אבל הר"ז להיותו אחד מחברי פועלי צדק ומשכימי קום קבע מקום תפלתו בבית המדרש הזה בקביעות.

ובבית המדרש הזה, בחדר שני, היו המוכיח והר"ז קובעים זמן לפרקים קרובים ללמוד יחד.

לא

שתי שנים נמשכו הלימודים של המוכיח והר"ז ביחידות ובינתיים עזבו את העיר וילכו בגולה על משך שלשה ארבעה חדשים.

בשנה השלישית - היא שנת תקט"ו - גילה המוכיח לחתנו הגר"ד שהוא ותלמידו הר"ז הם תלמידים לגאון צדיק אחד הנמצא במרחקים במדינת פאדאליא ובעל שם טוב שמו, ואליה המה הולכים מזמן לזמן.

ומני אז השתתף גם הגר"ד בלימודיהם ויפקחו עיניו לדעת מה שלא ידע כלל ובאלול תקט"ו הלך בפעם הראשונה עם הגר"ז אל מורנו הבעש"ט נ"ע ויתעכב שמה כשלשה חדשים ואח"כ חזר לביתו וישקוד בתורת החסידות בסתר כאשר צוו עליו חותנו ותלמידו הגר"ז.

עולם חדש - ספר הגר"ד - נפתח לפניו, עשרות ומאות מאמרי חז"ל שהיו חתומים ובלתי מומים לו נגלו לפניו באור כי טוב, וככה עברו עליו כחמש שנים ויזכה להיות שלש פעמים אצל מורנו הבעש"ט נ"ע.

וכשנפטר חותנו הגאון המוכיח בשנת תקכ"ה בחרו בו אנשי העדה להיות מגיד מישרים דעיר ליובאוויטש למלאות מקום חותנו הגאון נ"ע.

אצלו תיבה מלאה כסף וצוואה (הוא מת גלמוד וקרובים לא היו לו).

תוכן הצוואה הי' שהוא ממלא ידי הגאונים המוכיח ורב העיר, ואתם עמם עוד שלישי אשר הם בעצמם יבחרו לחלק את עזבונו כפי ראות עיניהם.

ומבקש אשר על מקום ביתו והגן שמסביב לו בקצה רחוב השוק יבנו בית המדרש בשביל חברת פועלי צדק ומשכימי קום, ובמשך שלש שנים יחזיקו על חשבונו ת"ח שילמוד עמהם אגדה ומדרש.

ל

כל בני העיר התאבלו על ר' שלום גרשון וביחוד ר' זבולון הסופר שה' שכנו והיחיד אשר הנפטר התרועע עמו ואותו בחרו הרב והמוכיח לשלישי בחלוקת עזבונו של המנוח.

למנין שקבעו בביתו של המנוח באו נכבדי העיר להתפלל, וגם הרב והמוכיח באו פעמים להתפלל שמה, ומכיון שנתפרסמה צוואת הנפטר ובקשתו לבנות בית המדרש על מקום ביתו וגנו ביחוד בשביל חברת פועלי צדק ומשכימי קום הנה נהפך הבית לבית מדרש לתפלה ולתורה מרוב המבקרים.

ועוד בימי השלשים נבחר ועד לבנין בית המדרש כחפץ המנוח, ובמשך הקיץ הרסו את הבית ויקימו על מקומו בנין גדול ורחב ידים, ובחדש אלול תקי"ב חנכוהו לבית המדרש ויקבעו שמה שיעורי לימוד באגדה ומדרש כחפץ המנוח.

הגאון המוכיח לאהבתו את האנשים הפשוטים קבע את מקום תפלתו בבית המדרש הזה ומפני שלא רצה לעזוב את

”

ותיקון ומילוי הדבר
בתכלית השלימות נפעל
- בכחו של בעל ההילולא
- ע"י הנשמות בגופים,
נשמות בריאות בגופים
בריאים, של דורנו, הדור
התשיעי . . עד שדורנו
זה הוא הדור בו מתקיים
- ותיכף ומיד ממש -
"שלח נא ביד תשלח",
שע"י משיח צדקנו נפעל
בשלימות הגילוי האורות
בכלי הדיבור.

(דבר מלכות ש"פ בא ה'תשנ"ב)

”

לזכות

כ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה ויגאלנו אכי"ר